



SIEWCA

29 marzec - 11 kwiecień 2020

EUCHARYSTIA DAJE ŻYCIE

Cena 1,- zł

Nr 273(341)

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach



PARAFIALNY
ODDZIAŁ
AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY



Wielki Tydzień w cieniu wirusa

WIERZĘ ...

CUD JAKO WEZWANIE DO WIARY

Cuda i znaki, które Jezus czynił, aby potwierdzić swe mesjańskie posłannictwo oraz przyjście królestwa Bożego, łączą się ściśle z wezwaniem do wiary. To wezwanie zachodzi w podwójnym znaczeniu: wiara uprzedza cud, co więcej – jest warunkiem jego spełnienia, z kolei: wiara stanowi następstwo cudu, niejako rodzi się z niego w duszy tych, którzy cudu doznali albo też byli jego świadkami.

Wiadomo, iż wiara jest odpowiedzią człowieka na słowo Bożego objawienia. Cud dokonuje się w organicznym związku z tym objawiającym słowem Boga. Jest «znakiem» Jego obecności i Jego działania, znakiem, rzec można, znakiem szczególnie intensywnym. To wszystko wystarczająco tłumaczy ów szczególny związek pomiędzy cudami – znakami Chrystusa z wiarą, który tak wyraźnie rysuje się w Ewangeliach.

Odwołując się do długiej serii faktów, w których to wezwanie do wiary ukazuje się jako czynnik nieodzowny i systematycznie warunkujący cuda Chrystusa w Ewangeliach.

U początku tej serii należy wymienić Matkę Chrystusa w Kanie Galilejskiej, ale przedtem jeszcze – i nade wszystko – w momencie zwiastowania. To tam można powiedzieć, znajduje się ów szczytowy punkt wiary, co zostanie potwierdzone w słowach Elżbiety przy nawiedzeniu «Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, e spełnią się słowa, powiedziane Ci od Pana» (Łk 1, 45). Tak Maryja uwierzyła tak jak nikt inny, w tym przeświadczeniu, że «dla Boga... nie ma nic niemożliwego» Łk 1 37).



(z książki Jana Pawła II *Modlitwy i Rozważania na każdy dzień*)

TAJEMNICE SERCA I ROZUMU

W Księdze Życia zapisana jest historia przymierza Boga z człowiekiem. Kiedy bierzesz ją do ręki, powinno towarzyszyć ci przeświadczenie, że w rzeczywistości jest to Twoja opowieść.

29 marca J 6,30-35 Kim jestem bez Eucharystii? Jezu, jestem Ci wdzięczny za to, że posilasz mnie sobą. Wszystko ta za cenę Twojej Ofiary, która urzeczywistnia się w czasie każdej Eucharystii.

3 kwietnia J 6,44-51 Jezu, pragnę jeszcze bardziej wierzyć w Ciebie i Tobie. Odnawiam w sobie doświadczenie, którym zostałem przyciągnięty do Ciebie. Raduję się Twoją bliskością.

9 kwietnia J 14,7-14 „O cokolwiek prosić Mnie Będziecie w imię moje, Ja to spełnię”. Proszę więc przede wszystkim o tak silną i żywą wiarę, bym nie wahał się korzystać z tych słów.

MOC SŁOWA

Ewangelia w nauce św. Jana Pawła II



NIEDZIELA W WIELKIEGO POSTU – 29 MARCA 2020



Siostry Łazarza posłały do Jezusa wiadomość: «Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz».

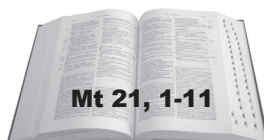
Jezus, usłyszawszy to, rzekł: «Choroba ta nie zmierza ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą». A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza. Gdy pomyślał o jego chorobie, pozostał przez dwa dni tam, gdzie przebywał. Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: «Chodźmy znów do Judei». Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie. Kiedy więc Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wyszła Mu na spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta więc rzekła do Jezusa: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga». Rzekł do niej Jezus: «Brat twój zmartwychwstanie». Marta Mu odrzekła: «Wiem, że powstanie z martwych w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym». Powiedział do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?» Odpowiedziała Mu: «Tak, Panie! Ja mocno wierzę, że Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat». Jezus wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: «Gdzie go położyliście?» Odpowiedzieli Mu: «Panie, chodź i zobacz!» Jezus zapłakał. Żydzi więc mówili: «Oto jak go miłował!» Niektórzy zaś z nich powiedzieli: «Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?» A Jezus, ponownie okazując głębokie wzruszenie, przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień. Jezus powiedział: «Usunąć kamień!» Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: «Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie». Jezus rzekł do niej: «Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?» Usunięto więc kamień. Jezus wznosił ochłotę do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, że Mnie wysłuchałeś. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie tłum to powiedziałem, aby uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś». To powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: «Ła-

zarzu, wyjdź na zewnątrz!» I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce przewiązane opaskami, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: «Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić». Wielu zatem spośród Żydów przybyłych do Marii, ujrawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.

REFLEKSJA NIEDZIELNA:

Wsłowach Marty wyraża się powszechne pragnienie ludzi, by pokonać bezlitosnego wroga: śmierć. Dlatego całą ludzkość przepełniło radosne wzniesienie, gdy odsunięto kamień z grobu w jerozolimskim ogrodzie i spełniła się zapowiedź tego, na co ludzie czekali przez całe tysiąclecia. Pan otworzył na oścież podwoje życia i nadał ostatecznie sens owej potrzebie wieczności, która pulsuje w każdym człowieku. Śmierć nadal zbiera swoje żniwo; cierpienie i ból codziennie ranią udręczone ciało. Ale w ciemnościach fizycznego i moralnego zła, zapala się światło wyraźnej obietnicy: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem”.

NIEDZIELA PALMOWA – 5 KWIEŚNIA 2020



Gdy się zbliżyli do Jerozolimy i przyszli do Betfage na Górze Oliwnej, wtedy Jezus posłał dwóch uczniów, mówiąc im:

«Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz znajdziecie uwiązaną oślicę i przy niej źrebię. Odwiążcie je i przyprowadźcie do Mnie. A gdyby wam ktoś coś mówił, powiecie: „Pan ich potrzebuje i zaraz je odeśle”». A stało się to, żeby się spełniło słowo Proroka: «Powiedźcie Córce Syjonu: Oto Król twój przychodzi do ciebie łagodny, siedzący na osiołku, żrebięciu oślicy». Uczniowie poszli i uczynili, jak im Jezus polecił. Przyprowadzili oślicę i źrebię i położyli na nie swe płaszcze, a On usiadł na nich. Tłum zaś ogromny śłał swe płaszcze na drogę, a inni obcinali gałązki z drzew i ślali nimi drogę. A tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołały głośno: «Hosanna Synowi Dawida! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach!» Gdy wjechał do Jerozolimy, poruszyło się całe miasto, i pytano: «Kto to jest?» A tłumy odpowiadały: «To jest prorok, Jezus z Nazaretu w Galilei».

Kto czego nie zna, tego nie ceni, ani szanuje
POZNAJMY HISTORIĘ NASZEGO KOŚCIOŁA (41)

ŚWIECI, KTÓRZY ZA ŻYCIA BYLI BRAĆMI ZAKONU KAZNODZIEJSKIEGO od wieków doznają czci w sejneńskiej bazylice (3)

Św. Róża z Limy - mistyczka, która nosiła na rękach Dzieciątko Jezus (w latach 1586 – 1617) Ascetka peruwiańska, tercjarka dominikańska, dziewica i pierwsza święta Kościoła katolickiego, pochodząca z Ameryki. Kanonizowana 12 kwietnia 1671. Spała tylko dwie godziny na dobę, na wyjątkowo niewygodnym posłaniu. W dzień służyła potrzebującym, między innymi prowadziła małe hospicjum dla dzieci ulicy i porzuconych starszych osób, a nocami modliła się. Na obrazach najłatwiej można ją rozpoznać po tym, że „na głowie kwietny ma wianek”, a dokładnie – różany. Pochodziła z moźnej rodziny Kreoli, potomków osadników przybyłych z Europy do Ameryki. Urodziła się jako wyjątkowo piękne dziecko i z wiekiem ta cecha przybierała na sile.

Po powiększeniu kościoła sejneńskiego – w latach 1760 – 1886 prawy drugi boczny ołtarz nosił tytuł św. Róży Limańskiej, w nastawie wisiał obraz świętej. W roku 1886, na życzenie parafian, biskup Wierzbowski zamienił tytuł, na ołtarz św. Franciszka Serafickiego.

Eugeniusz Klimaniec

Papieskie Intencje Modlitwy – kwiecień 2020

Za osoby uzależnione, aby otrzymały pomoc i zostały otoczone opieką.



KALENDARZ LITURGICZNY

NIEDZIELA V WIELKIEGO POSTU, 29 marca

Słowo Boże: Ez 37,12-14; Rz 8,8-11; J 11,1-45

PONIEDZIAŁEK, 30 marca Dzień powszedni

Słowo Boże: Dn 13,1-9.15-62; J 8,1-11

WTOREK, 31 marca Dzień powszedni

Słowo Boże: Lb 21,4-9; J 8,21-30

ŚRODA, 1 kwietnia Dzień powszedni

Słowo Boże: Dn 3,14-20.91-92.95; J 8,31-42

CZWARTEK, 2 kwietnia Dzień powszedni

Słowo Boże: Rdz 17,3-9; J 8,51-59

Pierwszy czwartek miesiąca

15. rocznica odejścia do Domu Ojca Jana Pawła II

PIĄTEK, 3 kwietnia Dzień powszedni

Słowo Boże: Jr 20,10-13; J 10,31-42

Pierwszy piątek miesiąca

SOBOTA, 4 kwietnia Dzień powszedni

Słowo Boże: Ez 37,21-28; J 11,45-57

Pierwsza sobota miesiąca

NIEDZIELA PALMOWA, 5 kwietnia 2020

Słowo Boże: Iz 50,4-7; Flp 2,6-11; Mt 27,11-54

WIELKI PONIEDZIAŁEK, 6 kwietnia

Słowo Boże: Iz 42,1-7; J 12,1-11

WIELKI WTOREK, 7 kwietnia

Słowo Boże: Iz 49,1-6; J 13,21-33.36-38

WIELKA ŚRODA, 8 kwietnia

Słowo Boże: Iz 50,4-9; Mt 26,14-25

WIELKI CZWARTEK, 9 kwietnia

MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ

Słowo Boże: Wj 12,1-8.11-14; 1Kor 11,23-26; J 13,1-15

WIELKI PIĄTEK MĘKI PAŃSKIEJ, 10 kwietnia

LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ

Słowo Boże: Iz 52,13-53,12; Hbr 4,14-16.5,7-9;

J 18,1-19,42

10. rocznica Katastrofy pod Smoleńskiem

WIELKA SOBOTA, 11 kwietnia

WIGILIA PASCHALNA

Słowo Boże: Rdz 1,1-2,2; Rdz 22,1-18; Wj 14,15-15,1;

Iz 54,4-14; Iz 55,1-11; Ba 3,9-15.32-4,4; Ez 36,16-28;

Rz 6,3-11; Mt 28,1-10



Ks. Prałat Zbigniew Bzduk – proboszcz parafii

Wskazania Biskupa Elckiego dotyczące nabożeństw Wielkiego Tygodnia i Uroczystości Paschalnych

Każda miłość musi być próbowana i doświadczana. Ale gdy wytrwa, doczeka się nagrody - zwycięskiej radości. Każda miłość prawdziwa musi mieć swój Wielki Piątek... Jeśli więc miłujemy naprawdę, trwajmy wiernie tak, jak trwała na Kalwarii Maryja z niewiastami i ufajmy Skończy się Wielki Piątek, przyjdzie Wielka Sobota i triumf Wielkie Niedzieli! Kard. Stefan Wyszyński

Drodzy Wierni, Czcigodni Bracia w Kapłaństwie, mijają kolejne dni Wielkiego Postu, naznaczone szczególnym trudem przeżywania naszej religijności w odosobnieniu, dla dobra siebie i innych. Z serca dziękuję za odpowiedzialność i zrozumienie tego szczególnego czasu wyrzeczenia. Dziękuję kapłanom za odważne podejmowanie wysiłków duszpasterskich, za umożliwianie Wiernym, w trudniejszych warunkach, łaski Sakramentu Pojednania, modlitwy i Eucharystii przy zmniejszonej liczbie uczestników. Zbliżające się dni Triduum Paschalnego i Wielkiej Nocy także będziemy musieli przeżyć przy zachowaniu ograniczeń i norm wskazanych przez Watykańskie Dykasterie oraz przez Episkopat Polski.

Penitencjaria Apostolska wystosowała dekret udzielający odpustów zupełnych poszczególnym wiernym - tekst Dekretu umieszczony jest na stronie internetowej Episkopatu i Diecezji Elckiej; Dekretem z 14 marca br. aż do dowołania udzieliłem Wszystkim Wiernym na terenie Diecezji Elckiej dyspensy od obowiązków niedzielnego uczestnictwa we Mszy Św. Jednocześnie zalecam, aby osoby korzystające z dyspensy uczestniczyły we Mszy Św. transmitowanej w mediach publicznych lub internecie. Zachęcam do osobistej i rodzinnej modlitwy i bardzo o nią proszę. Zanośmy do Boga stałą intencję uwolnienia świata od zagrożenia, módlmy się za siebie nawzajem, za personel medyczny, za kapłanów i wolontariuszy.

Przypominam zachętę, by każdego dnia o godz. 15.00 modlić się w domach Koronką do Bożego Miłosierdzia, a o 20.30 łączyć się z kapłanami i osobami konsekrowanymi na modlitwie różańcowej.

Caritas Diecezji Elckiej oprócz stałego wspomagania poprzez parafialne Zespoły Caritas rodzin potrzebujących, organizuje akcję „Paczka bezdotykowa”. W parafiach wolontariusze będą przekazywali przygotowane wcześniej paczki żywnościowe dla starszych i potrzebujących, którzy nie powinni wychodzić z domów. Do akcji można włączyć się poprzez posługę wolontariatu, lub składając ofiary na zakup kolejnych paczek. Więcej informacji na stronie internetowej oraz telefonicznie u duszpasterzy parafii.

Wielki Tydzień

Niedzielę Palmową przeżywamy bez procesji z palmami, odwołane zostają spotkania Młodzieży. Uczestnictwo w celebracjach Triduum Paschalnego nie jest nakazane - zachęcam, by łączyć się duchowo z celebracjami kościelnymi poprzez transmisje na żywo. Księża proboszczów zachęca się usilnie do organizowania transmisji w mediach społecznościowych i ogłoszenia ich terminów swoim wiernym, by mogli łączyć się duchowo ze swoimi duszpasterzami. Liczba wiernych w kościołach - do 5 osób. W Wielkim Tygodniu szczególnie zachęcam do częstej medytacji nad Słowem Bożym w naszych rodzinach, korzystajmy z Pisma Św., czytajmy teksty biblijne zwłaszcza dotyczące Męki Pańskiej.

Wielki Czwartek

Msza Krzyżna będzie sprawowana w Katedrze Elckiej bez udziału wiernych.

Msza Wieczerna Pańskiej sprawowana będzie w Katedrze i kościołach parafialnych. Nie stosuje się podczas Mszy św. obrzędu umycia nóg. Po Mszy Św. Najświętszy Sakrament pozostaje w Tabernakulum - nie buduje się „ciemnicy” ani „Ołtarza adoracji”. Zachęcam w tym dniu do szczególnej modlitwy za Kapłanów. Zachęcam do czytania Pisma Św., a zwłaszcza opisu ustanowienia Eucharystii - proszę, by czynili to Ojcowie rodzin.

Wielki Piątek

Nabożeństwo pasyjne w kościołach z adoracją Krzyża poprzez ukazanie, bez podchodzenia i ucałowania. Drogi Krzyżowe przeżywane mogą być w domach poprzez transmisje medialne. W domach zachęcam również do Adoracji krzyża, przy zapalonych świecach oraz do czytania Pisma Św., a zwłaszcza opisu Męki Pańskiej - proszę, by czynili to Ojcowie rodzin.

W kościołach będzie możliwość indywidualnej adoracji Najświętszego Sakramentu przy Grobie Pańskim w godzinach wieczornych, lub przez całą noc, a także w ciągu dnia w Wielką Sobotę

O TRWAŁE NAWRÓCENIE

Wczasie Wielkiego Postu często słyszymy dochodzące do nas słowa: modlitwa – post – jałmużna...

Przyzwyczajiliśmy się myśleć o nich jako o pobożnych i dobrych czynach, które każdy chrześcijanin winien pełnić nade wszystko w tym okresie. Ten sposób myślenia jest poprawny, ale niepełny. Modlitwa, jałmużna i post wymagają głębszego zrozumienia, jeżeli chcemy włączyć je gruntownie w nasze życie, a nie uważać ich po prostu za praktyki przejściowe, które wymaga się od nas tylko czegoś chwilowego, albo też, które tylko chwilowo pozbawiają nas czegoś. Takim sposobem myślenia nie dochodzimy jeszcze do prawdziwego sensu i do prawdziwej mocy, jaką modlitwa, post i jałmużna mają w procesie nawrócenia się do Boga i naszego dojrzewania duchowego. Jedno idzie razem z drugim: dojrzewamy duchowo, nawracając się do Boga, a nawrócenie urzeczywistnia się przez modlitwę, jak również post i jałmużnę, odpowiednio rozumiane.

Wypada może powiedzieć natychmiast, że nie chodzi tutaj o chwilowe „praktyki”, ale postawy stałe, które naszemu nawróceniu się do Boga nadają formę trwałą. Wielki Post jako czas liturgiczny, trwa tylko czterdzieści dni w roku; do Boga natomiast winniśmy dążyć zawsze: to znaczy, że trzeba stać się nawracać.

Wielki Post winien pozostawić silne i niezatarte piętno na naszym życiu. Winien odnowić w nas świadomość naszego zjednoczenia z Jezusem Chrystusem, który ukazuje nam potrzebę nawrócenia i wskazuje nam drogi do urzeczywistnienia Go. Modlitwa, post i jałmużna są właśnie drogami, które Chrystus nam wskazał.

Św. Jan Paweł II, *Modlitwy i rozważania na każdy dzień*



WYZNAJ SW

Nie wiemy, dlaczego Tomasz nie było wśród Apostołów, gdy przyszedł do nich Jezus Zmartwychwstały. Przypadek? W dodatku Tomasz nie uwierzył zapewnieniom uczniów, którzy mówili „widzieliśmy Pana” (J 20,25). Żądał dowodów. Chciał mieć 100 – procentową pewność. Dlatego Jezus „zniżył się”, pojawił się „na żądanie”. Rozmawiał z Tomaszem, wyrzucając mu brak wiary, przekonywał. Z tej rozmowy wynikało, że wierzyć to nie znaczy zobaczyć na własne oczy, dotknąć, fizycznie przekonać się, mieć niezbite dowody, złapać Pana Boga za nogi. Wiara to coś więcej, znacznie więcej. To oddanie się Bogu, który nas woła. Zaufanie Mu, powierzenie całego życia w Jego ręce. Wejście na drogę, którą On proponuje, a którą sam wcześniej przeszedł.

Wiara i rozum

Mogą dziwić słowa Jezusa, który mówił, że szczęśliwi są ci, którzy nie widząc Go, wierzą Mu i ufają (J 20,29). Św. Augustyn zaś powiedział, że jeśli wydaje się nam, że poznaliśmy Boga i że bez żadnej wątpliwości „Go mamy”, to na pewno nie jest to Bóg. Ponieważ On jest większy od wszystkich naszych wyobrażeń i dlatego się im wymyka. Za Nim podąża się w ciemno, wierzy się Mu jak małe dziecko rodzicom.

Nie znaczy to wcale, że wiara nie ma podstaw rozumowych. Św. Paweł w Liście do Rzymian napisał, że z rzeczy stworzonych, z piękna tego świata można poznać Stwórcę. Nikt więc nie wymówi się od winy, że nie dostrzega tej prawdy (por. Rz 1,20). Decyzja pójścia za Nim należy do człowieka, ale wsparta jest światłem i łaską Boga. Wiara jest bowiem zmaganiem się o wiarę, z pewnością nie jest czymś teoretycznym. A pytania, które sobie stawiamy, wpisane są w ryzyko wiary. Tomaszowe wątpliwości również.

Światło Ewangelii.

Jezus w Kazaniu na Górze mówił o mieście na wzgórzu, które nie może się ukryć i o świetle, nie po to się zapala, by je chować (por. Mt 5,14-15). W tych porównaniach myślał o nas, swoich uczniach. Wskazywał, że jesteśmy po to, by wobec świata świecić Ewangelią, a także miłością, która pochodzi od Boga. To wystarczy.

Prawdy wiary się nie zmieniają, ale możemy próbować je coraz głębiej je rozumieć. Trudno świadczyc o Jezusie, jeśli się nie traktuje Ewangelii jako codziennej duchowej strawy i nie żyje według jej zasad.

Jezus musi codziennie znajdować się w centrum naszej modlitwy, pracy, planów, wyborów, myśli. To z żywej z Nim więzi, nierozdzielnej jak małżeństwo, powinna wynikać nasz postawa. Modlitwa, Komunia święta, spowiedź, kierowanie się prawem miłości, i to w sposób bardzo intensywny, są źródłem wiary, która promieniuje na innych. Czy jesteśmy świadomi, że Jezus liczy na nas? Tam, gdzie nas postawił, tam mamy świadczyć.

Czy Kościół jest mój?

Kiedy Ojczyznę targają podziały i wdzierają się do niej nienawiść, chrześcijanin ma być ziastunem pokoju. Winien trwać w pokornej modlitwie o jedność, łagodzić spory. Kiedy ostatni raz w naszych rozmowach wypowiedziano słowo „Bóg”? Na przykład w trudnościach: „Zwróćmy się o pomoc do Boga”? Kiedy modliliśmy się razem, całą rodziną? Czy przyłączam się do akcji, w których katolicy dają wyraz swojej wierze? Czy wiara i to, co z niej wynika – świadectwo – jest dla mnie sprawą najważniejszą, czy może nie istnieje ono w zasięgu moich zainteresowań? Czy Kościół jest mój, czy ich? A może mam odwagę mówić: wierzę inaczej, żyję inaczej. Obyś był zimny albo gorący w wyznawaniu wiary, mówi Bóg, inaczej Cię wypłuję z moich ust (por. Ap 3,15-16). Światło wiary, nasz największy skarb, nie po to jest, by je chować pod korcem (por. Mt 5,15).

Ks. Wojciech Przybylski



Boga można poznać w różny sposób. Przez Bzmysły, w pięknie stworzonego świata, czy przez lekturę Pisma Świętego, Pan Bóg chciał dotrzeć do każdego człowieka. Chciał wypełnić serce ludzkie sobą niezależnie od tego, czy jest to serce geniusza, czy serce upośledzonego człowieka. Przez uszkodzony słuch czy wzrok pan Bóg nie może dotrzeć do kaleki przy pomocy piękna i mądrości dzieła stworzenia i dlatego znalazł inną formę dostępną dla każdego. Stał się pokarmem. Każdy, kto może przyjmować pokarm, może też wypełnić swe serce Bogiem. Chrystus ma smak chleba. Tajemnica to wielka. Zdumiewa swą prostotą. Wśród pokarmów rozłożonych na stołach ziemi leży ten Boski pokarm dający życie wieczne, który przemienia człowieka. Zdumiewa jednak fakt, że im łatwiej o spotkanie z Bogiem, tym trudniej to ludziom przychodzi. Najgłębiej przeżywają w nadzwyczajnych okolicznościach. Znacznie trudniej przychodzi im spotkanie z Bogiem przemawiającym z kart Pisma Świętego. Najłatwiej podejść do ołtarza i spożyć Boga, który jako Chleb zaprasza głodnych do jedzenia. Każdą niedzielę miliony ludzi są tak blisko Boga, o jeden krok uczyniony w stronę ołtarza, a zarazem tak daleko. Daleko duchem. Rezygnują z najprostszej formy osobistego spotkania z Bogiem. Okazuje się, że im bardziej Bóg ułatwia nam spotkanie z sobą, tym trudniej nam je przeżyć w sposób pełny. Znak to, że nie jesteśmy domownikami Boga, nie jesteśmy kochającym Go dziećmi.

W szczęśliwej rodzinie do przeżywania pełni radości nie potrzeba nic nadzwyczajnego. Jej członkowie chętnie przebywają razem i każde słowo, gest, najprostszy uśmiech są w takim domu wydarzeniem wielkim. Tam, gdzie jest miłość, wszystko jest wielkie, nawet wspólne dzielenie się kromką chleba. Gdzie jej zabraknie, można przynieść nawet cenny dar, ale oni jego ofiarowanie, ani przyjęcie nie będzie wielkim wydarzeniem. O wielkości wydarzenia decyduje szczęście kochających się serc. Gdyby ołtarz otoczyli ludzie o kochających sercach, Msza święta byłaby najgłębszym i najpiękniejszym przeżyciem, jakie jest możliwe na ziemi. Takim jest ono dla Chrystusa, bo On nas kocha i takim może być dla każdego z nas. Tajemnicę Eucharystii może odkryć jedynie ten, kto dostrzegł piękno prawdziwej miłości. Dla niego gest łamania Chleba jest nie tylko czytelny, ale stanowi wielkie wydarzenie.

Irena



BAZYLIKA MNIEJSZA

p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 87 5162141

Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003

Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: parafiasejny@gmail.com

Wikariusze: ks. Tomasz Sikorski, ks. Jarosław Kalinowski, ks. Krzysztof Kaszuba

W OSTATNIM CZASIE :



Sakrament Chrztu Świętego:

15/03/2020 Jan Milewski

26/03/2020 Jakub Wróblewski

28/03/2020 Barbara Pawłowska

Odeszli do wieczności:

✠ Czesław Kozłowski, Sejny

(l. 71) zm. 07/03/2020

✠ Marianna Bilińska, Posejny

(l. 92) zm. 15/03/2020

✠ Józef Woźnialis, Nowosady

(l. 69) zm. 15/03/2020

✠ Mieczysław Szyszko, Sejny

(l. 58) zm. 18/03/2020

✠ Stanisław Gliszczynski, Sejny (l. 70) zm. 17/03/2020

✠ Elżbieta Ostrowska, Sejny (l. 77) zm. 23/03/2020

✠ Albin Bałulis, Sejny (l. 82) zm. 25/03/2020



OFIARODAWCY NA REMONT

**Serdeczne Bóg zapłać ofiarodawcom, którzy
złożyli swoje ofiary na remont naszej bazyliki
Roku Pańskim 2020:**

Milewska Jadwiga, Sejny, Konarskiego

Gryziewicz Agnieszka Radosław, Sejny, Konarskiego

Sapiega Monika Rafał, Sejny, Konarskiego

Anuszkiewicz Cecylia Wojciech, Sejny, Konarskiego

Lewkowicz Helena, Sejny, Konarskiego

Makarewicz Zenobia, Sejny, Konarskiego

Sikorska Janina, Sejny, Konarskiego

Nazaruk Ewa Jerzy, Sejny, Konarskiego

Miszkiel Alicja, Sejny, Konarskiego

Palewicz Bronisława Marian, Sejny, Konarskiego

Rybczyński Justyna Sławomir, Sejny, Konarskiego

Kruszyłowicz Celina Tadeusz, Sejny, Konarskiego

Miszkiel Regina, Sejny, Konarskiego

Leszczynski Józefa Tadeusz, Sejny, Konarskiego

Milewska Jadwiga, Sejny, Konarskiego

Puchłowska Teresa, Sejny, Konarskiego

Czokajło Maria Piotr, Sejny, Konarskiego

Niedzwiedz Elżbieta Aleksander, Sejny, Konarskiego

Nieszczerewska Anna, Sejny, Konarskiego

Matwiejczyk Katarzyna Krzysztof, Sejny, Konarskiego

Wasilewski Łukasz, Sejny, Konarskiego

Pietkowska Janina, Sejny, Konarskiego

Przezwicka Katarzyna, Sejny, Konarskiego

Radzewicz Bożena, Sejny, Konarskiego

Staśkielunas Danuta, Sejny, Konarskiego

Ciszewska Genowefa, Sejny, Konarskiego

Jasińska Łucja, Sejny, Konarskiego

Wieczorek Halina Jan, Sejny, Konarskiego

Sobuń Andrzej, Sejny, Konarskiego

Jatkowski Antoni, Sejny, Konarskiego

Jakubowska Halina, Sejny, Konarskiego

Żeladonis Jadwiga, Sejny, Konarskiego

Domańska Bożena, Sejny, Konarskiego

Rasiul Jadwiga Stanisław, Sejny, Konarskiego

Bielska Krystyna, Sejny, Konarskiego

Ołubowicz Celina, Sejny, Konarskiego

Wydro Teresa Marek, Sejny, Konarskiego

Fiodorowicz Zenon, Sejny, Konarskiego

Jankowska Anna, Sejny, Konarskiego

Augustynowicz Janina, Sejny, Konarskiego

Marcinkiewicz Genowefa, Sejny, Konarskiego

Ogurkis Dorota Mirosław, Sejny, Konarskiego

Dziemtko Bożena Andrzej, Sejny, Konarskiego

Kozakiewicz Zofia, Sejny, Konarskiego

Kozakiewicz Daniela Bernard, Sejny, Konarskiego

Morawscy Danuta Ryszard, Sejny, Konarskiego

Kozakiewicz Dorota Jacek, Sejny, Konarskiego

Soroka Ewa Józef, Klejwy

Kibisz Grażyna Wiesław, Klejwy

Gryszkiewicz Ewa Romuald, Klejwy

Sidor Daniela, Klejwy

Dargiewicz Krystyna Ryszard, Posejny

Kuklewicz Barbara, Posejny

Zackiewicz/ Kuklewicz Katarzyna Adrian, Posejny

Szczuka Piotr, Posejny

Sawicka Czesława, Posejny

Jastrzębscy Ewa Jarosław, Posejny

Harackiewicz Bożena Kazimierz, Posejny

Maksimowicz Bolesława, Posejny

Adamowicz Leonarda Euzebiusz, Posejny

Polkowscy Anna Marek, Posejny

Giedroń Wacława Witold, Posejny

Przeborowscy Magdalena Artur, Posejny

Brzozowscy Katarzyna Krzysztof, Posejny

Zubowicz Beata Grzegorz, Posejny

Jastrzębscy Joanna Dariusz, Posejny

INTENCJE MSZALNE 29.03 - 11.04.2020

NIEDZIELA W WIELKIEGO POSTU, 29 marca 2020

07:00 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Genowefy Staśkiel w 90 rocz. urodz.
08:30 +Józefa +Józef i z r. Baranowskich
10:00 +Dariusz Sapięga (gr)
11:30 Za parafian
13:00 LT: +Ludwik +Anna Pietruszkiewicz
13:00 LT: +Helena Moroz (1 rocz.)
17:30 +Anna Miskiel (1 rocz.)

PONIEDZIAŁEK, 30 marca 2020

06:30 +Zygmunt Rzeniecki (14 rocz.)
08:00 +Dariusz Sapięga (gr)
08:00 +Józef Kostrowski (2 rocz.)
08:00 +Andrzej Kaczanowski (2 rocz.)
08:00 +Renata (9 mc) +Leokadia Wojnowskie
17:30 +Jerzy Rogucki
17:30 +Ryszard Grzybowski (miesiąc od pogrzebu)
17:30 +Józef (2 rocz.) +Eugenia Werelich
17:30 +Halina Świacka

WTOREK, 31 marca 2020

06:30 +Jan +Józef +Bronisława +Wincenty i z r. Obuchowskich
08:00 +Władaw +Petronela Kwaterscy +Ks. Henryk Kwaterski
08:00 +Jan Sulżyński (miesiąc od pogrzebu)
17:30 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Amadeusza Tujakowskiego
17:30 +Regina +Andrzej Krzemiński
17:30 +Helena Sidor (miesiąc od pogrzebu)

ŚRODA, 1 kwietnia 2020

06:30
08:00 +Albina (39 rocz.) +Antoni Niewulis i rodzice
08:00 +Władaw i z r. Pietkiewiczów i Gobczyńskich
17:30 +Marian Ciszewski +Anna +Jacenty +Stefania z r. Łobaczów
17:30 +Anna +Dominik Zaborowscy
17:30 +Julita Głębicka (7 rocz.)

CZWARTEK, 2 kwietnia 2020 pierwszy miesiąca

06:30
08:00 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Marty
08:00 +Władaw (29 rocz.) i z r. Cichanowiczów +Henryk i z r. Myszczyńskich
17:30 +Jan Margiewicz (5 rocz.)
17:30 +Antoni +Anna Skrypko
17:30 +Regina (2mc) +Andrzej Krzemiński

PIĄTEK, 3 kwietnia 2020 pierwszy miesiąca

06:30
08:00 +Szymon Mazalewski
08:00 +Benigna Suszczewicz (miesiąc od pogrzebu)
16:00 +Halina Namiotko (11 rocz.)
17:30 +Jadwiga Olsztyn (10 mc) +Stefania +Mieczysław Zubowicz

SOBOTA, 4 kwietnia 2020 pierwsza miesiąca

06:30
08:00 +Tomasz Moniuszko (11 mc)
08:00 +Zofia (13 rocz.) +Marian (30 rocz.) Makarewicz
08:00 +Stanisław Jurkiewicz (7mc)
08:00 +Henryka Nowacka (miesiąc od pogrzebu)

08:30 egzekwie: +Stanisława Strękowska (1 rocz.)
17:30 +Alicja i z r. Tujakowskich i Romanowskich +Andrzej Korzecki
17:30 +Jan +Aniela +Czesław +Piotr +Albin i z r. Wojciechowskich, Wiśniewskich, Malinowskich
17:30 +Jerzy Salwecki (2mc)

NIEDZIELA PALMOWA, 5 kwietnia 2020

07:00 +Paweł +Witold i dziadkowie
08:30 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Wincetego w 87 rocz. urodz. i dla rodziny Raglisów
10:00 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Szymona
11:30 Za parafian
11:30 +Alojzy +Anna
13:00 LT: +Kantantass Cerlionis (5 rocz.) +Brone Cerlioniene (1 rocz.)
13:00 LT: +Konrad +Piotr +Jerzy (15 rocz.) Roguccy
13:00 LT: +Wincenty +Tekla Wołyńiec +Franciszek +Aleksandra Szczeciński +Stanisław +Anna Pietuszeko

17:30 +Antoni Wiaktor

WIELKI PONIEDZIAŁEK, 6 kwietnia 2020

06:30 +Janina Małkińska (10mc)
08:00 +Janina +Eugeniusz Burzyński
08:00 +Marian (15 rocz.) +Janusz (27 rocz.) +Marek i z r. Kaufmanów
17:30 +Piotr Skrypko
17:30 +Stanisław +Modesta i z r. Masalów i Łabanowskich

WIELKI WTOREK, 7 kwietnia 2020

06:30
08:00 Dziękczynna i o błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Aliny
08:00 +Henryk Biziewski i rodzice
17:30 +Jan Milewski (4mc)
17:30 +Regina Ziniewicz (6mc)
17:30 +Maria Plesiewicz (12 rocz.)

WIELKA ŚRODA, 8 kwietnia 2020

06:30 +Danuta Janiszewska (20 rocz.) +Danuta Szczepińska
08:00 +Edmund Sapięga (10 rocz.) i rodzice
08:00 +Krystyna Kowalczyk (7 rocz.)
08:00 +Bożena Gryguć (2 rocz.)
17:30 +Józef Wołyńiec +Gabriela Janczulewicz
17:30 +Marianna Brzozowska
17:30 +Ryszard Miskiel i rodzice

WIELKI CZWARTEK, 9 kwietnia 2020

Msza Wieczery Pańskiej:

19:00 +Czesława +Franciszek Bielak
19:00 +Ks. Sylwester i kapłani z Parafi Sejneńskiej
19:00 +Daniel Lewkowicz +Zofia +Józef Rutkowski
19:00 +Marianna +Henryk i z r. Radzewiczów i Dulewiczów

WIELKI PIĄTEK, 10 kwietnia 2020

19:00 Liturgia Męki Pańskiej

WIELKA SOBOTA, 11 kwietnia 2020

Wigilia Paschalna:

19:00 Za Ojca Świętego, Ojczyznę, Radio Maryja, TVTRWAM i Koło RM z naszej Parafii

19:00 +Kazimierz Kujawski
NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA, 12 kwietnia
06:00 Za parafian
08:00 LT

10:00 +Biruta-Anna (9 rocz) +Olgierd z r. Jasiewiczów
11:30
17:30 +Janina Pachucka (3 rocz) +Marianna +Antoni
+Helena +Aleksander z r. Letkiewiczów

dokończenie ze str. 5

Wielka Sobota i Niedziela Wielkanocna

rezygnujemy ze wspólnotowego poświęcenia pokarmów wielkanocnych w kościołach. Zachęcam do skorzystania z przygotowanego tekstu Obrzędu poświęcenia posiłku w domu przed śniadaniem wielkanocnym, gdzie wierni sami modlą się w rodzinach; możliwość indywidualnej adoracji Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim w ciągu dnia
Msza Wigilii Paschalnej - bez uroczystej procesji z Paschałem; liturgia chrzcielna z odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych;

zamiast procesji rezurekcyjnej kapłan może udzielić błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem od drzwi kościoła

w Niedzielę Wielkanocną, jeśli zajdzie taka potrzeba, będą sprawowane dodatkowe Msze Św., by umożliwić udział wiernym, którzy zechcą przyjść do kościoła - przy zachowaniu ograniczeń liczby wiernych i odpowiednich dystansach w ławkach między wiernymi.

Udzielanie sakramentów Chrztu Św. czy Małżeństwa pozostawia się roztropności Księży Proboszczów wg ustaleń z zainteresowanymi; Chrzest Św. w tym czasie powinien być udzielany poza Mszą Św.; do rozważenia duszpasterzy i rodziców pozostaje kwestia przeniesienia w czasie uroczystości I Komunii Św. lub zorganizowanie jej w kilku grupach; w późniejszym czasie, w miarę potrzeby zostaną wydane szczegółowe wytyczne odnośnie I Komunii Św.

W uroczystość Zwiastowania Pańskiego, w kolejną rocznicę ustanowienia Diecezji Elckiej, w Katedrze pw. św. Wojciecha w Elku i w Sanktuarium Matki Bożej w Studzienicznej złożyłem uroczysty Akt zawierzenia naszej Diecezji i wszystkich przebywających Matce Najświętszej.

Sercem i modlitwą towarzyszę wszystkim naszym Wiernym prosząc o wytrwanie w wierze, odnowę wewnętrzną i oddalenie wszelkich niebezpieczeństw duchowych i fizycznych. Niech Chrystus dźwigający Krzyż naszych słabości i grzechów podtrzymuje nas i prowadzi do chwały Nieba, a Jego błogosławieństwo niech nam stale towarzyszy. - *Biskup Jerzy Mazur, Biskup Elcki* -

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Jakże inaczej przeżywamy w tym roku Wielki Post. Smutno nam jest patrząc na puste ławki w naszej Bazylice. Chcę Wam, nasi drodzy Parafianie, powiedzieć, że tęsknimy za Wami i modlimy się każdego dnia, bagając Boga za wstawiennictwem naszej Pani Sejneńskiej, aby jak najprędzej ustała epidemia wirusa. O to prosimy adorując naszego Pana w Najśw. Sakramencie i w wieczornym Różańcu, łącząc się duchowo z Wami wszystkimi. Ufamy, że Pan Bóg wysłucha modlitwy nas wszystkich, bo Jemu się zawierzamy, prosząc o zmiłowanie nad światem. Prosimy także o modlitwę za nas, waszych duszpasterzy.

Proszę, aby zapoznać się ze wskazaniami naszego Pasterza na Wielki Tydzień i Triduum Paschalne, znajdziecie my je na str. 5. My, kapłani będziemy sprawować w te dni liturgię w naszej Bazylice o godz. 19.00, a Was prosimy: pozostać w domach i łączyć się z nami w modlitwie za pośrednictwem transmisji internetowej zorganizowanej przez naszą młodzież z KSM (facebook.com/KSMParafiaSejny), a więc w Wielki Czwartek - godz. 19.00, Wielki Piątek - już od 18.15 Droga Krzyżowa i Wielka Sobota - godz. 19.00, a w Niedzielę Zmartwychwstania rezurekcja o godz. 6.00. W te dni będzie adoracja: czwartek - po liturgii do g. 22.00; piątek - od 7.00 przez cały dzień i sobota - do wieczornej liturgii paschalnej. W tym czasie będzie możliwość korzystania z sakramentu pokuty i pojednania (z zachowaniem wszelkich środków ostrożności). Niestety, nie będzie w poranek wielkanocny procesji rezurekcyjnej, jednakże przy biciu wielkanocnych dzwonów, kapłan wyjdzie z Najśw. Sakramentem przed wejście do Bazyliki i pobogosławi całą naszą Parafii. Niech błogosławieństwo Chrystusa Zmartwychwstałego rozświełi mroki tego czasu, a radość wielkanocnego poranka stanie się udziałem nas wszystkich.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO STOŁU PRZED UROCZYSTYM POSIŁKIEM W NIEDZIELĘ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

W obecnej sytuacji nie może się odbyć obrzęd poświęcenia pokarmów na stół wielkanocny w Wielką Sobotę, zachęcamy, aby w Niedzielę Zmartwychwstania zanim zasiądziemy do wielkanocnego śniadania, wspólnie pomodlić się o błogosławieństwo dla rodziny i pokarmów, które w gronie najbliższych będziemy spożywać (jeśli jest w domu woda święcona, to można nią poświęcić pokarmy wielkanocne). Proponujemy następujący porządek wspólnej modlitwy:



Ojciec rodziny lub przewodniczący zapala świecę umieszczoną na stole i mówi:

Chrystus zmartwychwstał. Alleluja.

Wszyscy odpowiadają:

Prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja.

Następnie ktoś z uczestników odczytuje fragment Ewangelii św. Mateusza:

Mt 6, 31-33: Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nie troszczcie się zbytnio i nie mówicie: co będziemy jeść? co będziemy pić? Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane”.

Ojciec: zanieśmy do Boga modlitwę, jaką nauczył nas nasz Pan Jezus Chrystus: **Ojciec nasz ...**

Ojciec: **Módlmy się.**

Z radością wysławiamy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który po swoim zmartwychwstaniu ukazałeś się uczniom przy łamaniu chleba. Bądź z nami, kiedy z wdzięcznością spożywać będziemy te dary, i jak dzisiaj w braciach przyjmujemy Ciebie w gościnę, przyjmij nas jako biesiadników w Twoim królestwie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: **Amen.**

(można poświęcić pokarmy wodą święconą)

Po posiłku ojciec rodziny lub przewodniczący mówi:

Uczniowie poznali Pana. Alleluja

Wszyscy: **Przy łamaniu chleba. Alleluja.**

Módlmy się:

Boże, źródło życia, napełnij nasze serca paschalną radością i podobnie jak dałeś nam pokarm pochodzący z ziemi, spraw, aby zawsze trwało w nas nowe życie, które wysłużył nam Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie i w swoim miłosierdziu nam go udzielił. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Wszyscy: **Amen.**

Galeria w Klasztorze „POLSKIE MALARSTWO SAKRALNE”

Święta Weronika

U źródeł ikonografii św. Weroniki stoi przedstawienie Oblicza Chrystusa, należące do tzw. „nie ręką ludzką uczynionych”. Wśród tych wizerunków rozróżniamy dwa typy ikonograficzne – starszy, związany z tradycją Kościoła wschodniego – Mandylion i młodszy związany z tradycją Kościoła zachodniego – Veraicon. Św. Weronika przedstawiana bywa w ikonografii jako „właścicielka” obu typów wizerunków.

W tradycji wschodniej pierwsza informacja o Mandylionie pojawia się u Ewagriusza Scholastyka w „Historii Kościoła”. Według zapisów Chrystus sam przyłożył chustę do twarzy i tak powstał obraz, który później uzdrowił króla Edessy – Abgara. Dalsze informacje podają kroniki z X w., według których relikwia – nazywana Mandylionem – od 944 r. znajdowała się w Konstantynopolu i otaczana była wielkim kultem. W 1204 r., po zdobyciu i splądrowaniu Konstantynopola przez krzyżowców ślad po relikwii ginie lub jest niejasny. Należy jeszcze raz podkreślić, że wizerunek Mandylionu ukazuje twarz Chrystusa nie cierpiącego przed Pasją.

W Kościele zachodnim również znajdujemy informacje o relikwii ukazującej twarz Jezusa. Co najmniej od XII w. w bazylice watykańskiej przechowywany jest Veraikon, od XIII w. czczony jako relikwia. W 1193 r. papież Celestyn III umieścił go w relikwiarzu przed oratorium Maryi. Ożywienie kultu na zachodzie następuje wraz z zaginięciem relikwii na wschodzie. Fundamentalna zmiana w przekazach pisemnych

następuje ok. 1300 r. w Biblii Rogera van Argenteuil. W Biblii tej chustę i św. Weronikę włączono do historii Męki Pańskiej. Weronika spotyka Chrystusa w czasie Drogi Krzyżowej i podaje Zbawicielowi do obtarcia oblicza chustę – na której pozostało odbicie twarzy Boga. Ta wersja opowieści po raz pierwszy łączy zarówno Weronikę, jak i wizerunek na chustce

z okresem cierpienia i poniżenia Chrystusa. Ma to decydujący wpływ na kształtowanie w sztuce wizerunku Veraiconu. Zwraca uwagę wierzących na Pasję Chrystusa. Św. Weronika podająca chustę Chrystusowi staje się wzorem każdego wyznawcy, który może i powinien podążać jej śladem. Apogeum kultu św. Weroniki przypadło na dojrzałe średniowiecze. Co ciekawe zachodnia tradycja łącząca odbicie twarzy Zbawiciela podczas drogi na Golgotę, przenika stopniowo do prawosławia pojawiając się na ukraińskich ikonach Męki Pańskiej w 2. poł. XVIII w. Podsumowując św. Weronika to postać legendarna, o której mówią nam jedynie

apokryfy. Nie zmienia to faktu, że poprzez włączenie tej historii do VI stacji Drogi Krzyżowej mamy w tradycji Kościoła piękny przykład odwagi. Scena VI stacji Drogi Krzyżowej powinna nam przypominać obowiązek przyznawania się do Chrystusa nie tylko wtedy, gdy jesteśmy w otoczeniu ludzi wierzących, ale także wówczas, gdy w naszej obecności wiara jest znieważana.

Marcin Błaszczuk

